

Publicerad 2011-01-27 23:26 av entusiasm

Jag önskar att det var en dröm.

Jag saknar dig

Jag minns det som igår. Fast nu har det gått 4 år, kanske 5.

Men jag minns det som igår.

Vi hade just kommit till Taizé, en vacker klosterby i Frankrike. Efter en 48 timmars stinkandes bussresa var vi framme. Det regnade. Vi gömde oss från tårarna himmelen fällde den dagen i ett rum med sex sängar, vi skrattade och pratade och allt var så fint.

Så öppnades en dörr och ingenting skulle bli som förr igen. Fast det visste jag inte då. Jag visste bara att dörren öppnades och att någon sa mitt namn. Bad mig följa med. Bad mig lyssna noggrant. Det hade kommit ett samtal till honom, till prästen som ropat mitt namn. Han hade fått ett samtal.

"Din morfar är död."

Vilket fruktansvärt skämt, tänkte jag argt. Varför skulle han säga så till mig? Varför skulle han hitta på sådana hemska lögnar om min morfar! Men jag kände det milda sommarregnet mot bara armar och inom mig trängde sanningen fram men ilskan var större. Jag försökte gå därifrån men han höll fast mig och kramade mig. En okontrollerad gråt bröt ut.

Jag hade listat ut varför himmelen grät, och nu grät vi ikapp.

Jag minns det som igår. Allt du lärt mig. Jag som praktiskt taget bodde hos dig och mormor under min uppväxt när jag inte ville vara hemma.

Samma sommar som vi var i estland och du lärde mig hur man åt rökt plattfisk på rätt sätt. Det var viktigt, det förstår jag nu. Alla barkbåtar du gjorde, alla gånger du smög till mig goldis fastän jag inte fick, alla dåliga skämt, glimten i ögat och busiga leenden. Trots att det står 75 år på din gravsten tror jag aldrig att du blev mer än 12.

Men du var så stark. Så mycket livsglöd fanns i dig, trots att du växt upp under skuggan av ett sovjetiskt slaveri, trots att du sett döden på nära håll, trots att din syster led av schizofreni, trots att du hade tvingats fly från ditt hemland. Trots all tragedi levde du som om du var den mest sorgifria mannen i universum. Jag saknar det.

Varför var du tvungen att lämna oss så tidigt? Varför gjorde du så? Jag älskade dig så himla mycket och du bara försvann. Det gör så ont att tänka på dig.

Jag saknar dig.

Ey fan vad jag saknar dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten